II

V. SPRAWOZDANIE

ROCZNE

Towarzystwa Przyjaciół Muzyki Krakowskiej

„HARMONIA"

za czas od 1 Stycznia do 31 Grudnia 1896 r.

183/IV/80

KRAKÓW.

Nakładem Tow. Przyjaciół muzyki krakowskiej „Harmonia".

Drukiem W. Korneckiego w Krakowie.

1897.

BJC

Wielmożny Panie!

Przesyłając Sprawozdanie z czynności i stanu spraw Towarzystwa Przyjaciół muzyki krak. »Harmonia«, prosimy, abyś Wny Pan poznawszy działalność naszą, zechciał ją wesprzeć przez wstąpienie w poczet członków. Tylko zbiorowy udział ogółu może zapewnić powodzenie usiłowaniom, które mają rozpowszechniać zamiłowanie do muzyki w szerokich warstwach społeczeństwa, skoro zaś udział w naszem Towarzystwie naraża na wydatek zaledwie 10-ciu centów na miesiąc, mamy nadzieję, że Wny Pan poświęcisz skromny wydatek na rzecz dobrą i istotny posiew dla przyszłości i z zamiarem wstąpienia w poczet członków raczysz zgłosić się do jednego z naszych Delegatów.

Z Wydziału Towarzystwa
»Przyjaciół muzyki krak. Harmonia.«

62115
II
5(1896)

Biblioteka Jagiellońska
1003122207

Zamówienia

orkiestry Towarzystwa Przyj. muz. Krak.

„Harmonia"

na wszelkie uroczystości i obchody (także mniejszych kompletów na zabawy domowe itp.) przyjmuje wyłącznie Członek Wydziału Tow.

Wny Pan Wincenty Eminowicz

Naczelnik Straży pożarnej m. Krakowa (ul. Kolejowa l. 19. Tel. Nr. 49).

Z Wydziału Towarzystwa Przyj. muz. Krak. „HARMONIA"

W przyjmowaniu zgłoszeń i wkładek pośredniczą uproszeni przez Wydział PP. Delegaci:

Dr. Akerman Adam
Bajer Jan,
Bełdowski Władysław
Bochnak Tadeusz
Bujas Tomasz
Ks. Bukowski Tomasz
Chmielarczyk Edward
Chronowski Eustachy
Prof Cyfrowicz Leon
Czoponowski Izydor
Dec Walenty
Dołkowski Zygmunt
Eminowicz Wincenty
Dr. Filimowski Antoni
Fischer Jan
Flechner Hugo
Górka Ludwik
Dr. Graczyński Adolf
Groele Adam
Grollé Józef
Grottger Jarosław

Heggenberger Jacek
Hickiewicz Stanisław
Jejde Juliusz
Kłosowski Aleksander
Kowalski Zygmunt
Krasucki Antoni
Lachowski Konstanty
Lesikowski Ignacy
Lipczyński Józef
Lipowski Stefan
Markus Karol
Maurizio Gustaw
Mayer Jan
Mien Juliusz
Mossor Mieczysław
Hr. Mycielski Władysław
Neuwirth Hipolit
Nowak Adolf
Orłowski Walenty
Parizek Franciszek
Piernikarski Wilhelm

Dr Pisiewicz Zygmunt
Repetowski Piotr
Rząca Karol
Dr Schaitter Ignacy
Schneider Jan
Dr Schwarz Albin
Skalski Zenon
Sienkiewiczówna Zofia
Dr Sliwiński Michał
Sokołowski Zygmunt
Stingl Fryderyk
Dr Szołayski Alfred
Stein Artur
Szopski Felicyan
du Val Władysław
Prof. Walentowicz Andrzej
Wiewiorowski Maryan
Witkoś Józef
Zabłotny Marcin
Zgud Klemens
Zoppoth Franciszek

Wyciąg ze statutu Towarzystwa Przyjaciół muzyki krakowskiej „Harmonia".

§. 1. Towarzystwo nosi nazwę: **Towarzystwo Przyjaciół muzyki krakowskiej „Harmonia"** z siedzibą w Krakowie.

§. 2. Towarzystwo ma na celu:

a) uprawianie muzyki instrumentalnej w Krakowie przez kształcenie młodzieży;
b) utrzymanie w Krakowie orkiestry cywilnej.

§. 3. Do dopięcia powyższych celów będzie Towarzystwo:

a) utrzymywać szkołę muzyczną przynajmniej w miesiącach jesiennych i zimowych, lub w inny sposób zapewni młodzieży naukę gry na instrumentach;
b) utrzymywać kapelmistrza i tegoż zastępcę wraz z odpowiednią liczbą uzdolnionych kapelistów.

. . . .

§. 6. *a)* Protektorami Towarzystwa są: każdoczesny książę biskup krakowski, delegat c. k. Namiestnictwa i prezydent miasta Krakowa.

b) Członkami honorowymi mianuje Walne Zgromadzenie na wniosek Wydziału osoby około Towarzystwa szczególnie zasłużone.

c) Członkiem założycielem jest ten, kto na cele Towarzystwa złoży jednorazowo kwotę 50 koron (25 złr. w. a.).

d) Członkiem wspierającym zostaje ten, kto na cele Towarzystwa płaci rocznie conajmniej 10 koron (5 złr. w. a.).

e) Członków zwyczajnych przyjmuje Wydział. Członkowie ci płacą rocznie conajmniej 2 korony 40 h. (1 złr. 20 ct. w. a.) w ratach półrocznych lub kwartalnych. Wkładkę tę może podwyższyć Walne Zgromadzenie Towarzystwa.

§. 7. Członkowie zwyczajni, wspierający, założyciele i honorowi otrzymują kartę legitymacyjną, która ich uprawnia do wstępu na wszystkie bezpłatne produkcye orkiestry, urządzane dla członków.

Kto śledzi historyję i rozwój naszych stowarzyszeń, przyzna niewątpliwie, że bardzo często spostrzega się, iż po upływie pewnego czasu, gdy stowarzyszenie wcale jeszcze nie spełniło swoich zadań i celu nie osiągło, mimo że powszechnie uznaje się jego racyję istnienia, mimo że pewne grono osób objawia zajęcie się jego sprawami — obojętnieje dlań znaczny poczet członków, ustaje wspieranie celów towarzystwa radą, czynem, a zwłaszcza monetą, powstaje niedobór kasowy, długi rosną a potrzebne stowarzyszenie zbliża się do upadku. Słychać wprawdzie tu i ówdzie głosy, że szkoda tej instytucyi, lecz rzadko tylko powodzi się zebrać wydział taki, któryby miał środki i odwagę ująć ster spraw zachwianego stowarzyszenia i zająć się ich sanacyją z widokami powodzenia.

Na samym brzegu takiego stanu rzeczy, w chwili rozstroju „Harmonii“ objął obecny wydział z końcem maja b. r. sprawy Towarzystwa Przyj. muz. krakowskiej na przeciąg 7-miu miesięcy. W kasie długi bardzo znaczne, pośród 660 członków przeszło 200 dłużników, inwentarz niezupełny, co ocalało, wymagało znacznych napraw, o istnieniu szkoły głuche wieści, stosunek kapelmistrza do wydziału objęty tymczasową ustną umową, stosunek do kapelistów zupełnie luźny, na przyszłość zaciągnięte zobowiązanie wobec właściciela pewnego zdrojowiska dla stowarzyszenia nie korzystne a krępujące tak, że je koniecznie wypełnić należało, kilku istotnych dobrodzieji stowarzyszenia pośród członków wydziału — znaczniejszy ich poczet zdala od spraw jego: wszystko w ręku jednego, który z przekonania czy zamiłowania czynił sztuczne wysiłki, aby kapeli nie dać upaść.

Gdy wśród pierwszych posiedzeń wydziału (których ogółem 8 odbyliśmy) stanął ten stan jasno przed nami, zapanowało ogólne przygnębienie a pierwszym dotkliwym wyrazem tegoż była rezygnacyja świeżo wybranego wiceprezesa dra Stanisława Biesiadeckiego. Kierowanie sprawami nietylko nie uśmiechało się nam, lecz owszem przedstawiało się jako przedsięwzięcie wielce ryzykowne. Czy i o ile powiodło nam się w przeciągu 7-miu miesięcy złe zmniejszyć lub je nawet usunąć, czy powiodło nam się zdobyć zadatek powodzenia na przyszłość, czy mamy prawo czynić wnioski co do dalszego istnienia stowarzyszenia lub zalecać drogę, jakiej w przyszłości trzymać się należy, ocenią członkowie, odczytawszy uważnie niniejsze sprawozdanie, oceni ich ogół, gdy na Walnem Zgromadzeniu staną na

porządku dziennym wnioski, które jako wynik kilkomiesięcznego doświadczenia i różnych w tym czasie spostrzeżeń przedstawić zamierzamy. Wnioski nasze to wynik walki z nieprawidłowościami, które się w stowarzyszeniu z biegiem czasu wyłoniły, a swobodę działania wysoce nam krępowały.

Według 4-go sprawozdania liczyło Towarzystwo Przyj. muzyki krakowskiej „Harmonia" w r. 1895 członków zwyczajnych 660. Z tego grona musieliśmy wykreślić 104 osób, które od dwu lat zalegały z wkładkami i nie uwzględniały żadnych próśb i nalegań, aby długi popłacić. Z żalem widzimy w gronie wykreślonych osobistości wybitne w mieście zajmujące stanowisko, nawet osoby, które dawniej żywo sprawami Towarzystwa się zajmowały i w wydziale zasiadały.

W przekonaniu, że ogół mieszkańców naszego miasta sprzyja zamiarowi utrzymywania bezpłatnej szkoły muzycznej i jedynej cywilnej kapeli, podjęliśmy akcyję w kierunku zjednania Towarzystwu nowych członków a obecnie stwierdzamy z zadowoleniem, że nie pomyliliśmy się licząc na przychylność dla stowarzyszenia: mimo wykreślenia 104 osób umieszczamy w niniejszem sprawozdaniu wykaz członków w liczbie 1.180, z których w ciągu roku bieżącego ubyło wskutek śmierci lub wyjazdu z Krakowa osób 14, tak że następcom naszym pozostawiamy członków 1.166.

Powodzenie w kierunku pomnożenia liczby członków, zawdzięczamy energii uproszonych przez wydział pp. delegatów, którym za tak wydatne działanie tutaj dziękujemy.

Sprawę wzmożenia, względnie podwojenia się liczby członków, kładziemy na pierwszem miejscu, aby zaznaczyć, że ogół mieszkańców Krakowa uważamy za powołany w pierwszym rzędzie do utrzymania potrzebnej instytucyi; wobec nader niskiej wkładki możemy się odwołać do ogółu, nie narażając się na zarzut niestosunkowego eksploatowania go na cele nieproduktywne.

Wiemy, że miasto samo nie może utrzymać szkoły i kapeli, zasiłki z funduszów gminy i przychylnych nam instytucyj publicznych, uważamy za dobrodziejstwo, za pomoc chwilową, środków do rozwoju systematycznego szukamy u ogółu mieszkańców Krakowa, którzy jak dotąd otaczają nasze Towarzystwo widocznem sprzyjaniem. Że tak jest istotnie i że nie ulegamy złudzeniu, o tem świadczy nietylko podwojenie się liczby członków, lecz i udział publiczności na corocznych naszych festynach, jak niemniej to powszechne zajęcie się sprawami „Harmonii", jakiego świadkami byliśmy w ostatnich miesiącach ubiegłego roku.

Kapela utrzymywana przez Towarzystwo, grywała w pierwszych miesiącach ubiegłego roku systematycznie na ślizgawce obok ogrodu botanicznego, wieczorami w Stowarzyszeniu Młodzieży han-

dlowej, podczas przedstawień jasełek w sali „Sokoła“, w Stowarzyszeniu Pracy podczas amatorskich przedstawień. Jako muzyka taneczna uczestniczyła w bardzo licznych zabawach domowych i piknikach ku zupełnemu zadowoleniu publiczności. Z korporatywnych wystąpień wyliczamy serenady odgrywane w przeddzień imienin Protektorów i w przeddzień urodzin Najj. Pana, odegranie pobudki w dniu 3-cim maja, wreszcie udział kapeli we wszystkich uroczystościach z powodu zlotu „Sokołów“ i tradycyjnego obchodu „Wianków“, w końcu jej występy w ogrodach publicznych.

Na kilka zawodów grywała nasza kapela w teatrze, gdy orkiestry wojskowe nie mogły wypełniać swych pod tym względem zobowiązań. Przy tej sposobności okazało się, że kapela nasza, zwana krótko „Harmonią“, czyni postępy widoczne i składa dowody pracy ze strony pracy kapelmistrza i pilności ze strony swych członków.

A jednak fakta przekonały, że łączność była w tym gronie jedynie tradycyjną, że kaprys i wichrzenie ze strony jednostek były w stanie zadecydować o przyjściu do skutku występu zapowiedzianego. Już w chwili objęcia przez nas urzędowania, wyszła na jaw błędna organizacyja kapeli do tego stopnia, że ani kapelmistrz, ani wydział nie mógł na seryjo przyjmować zobowiązań, ani ze strony przychylnych instytucyj, ani ze strony przedsiębiorców: nikt nie mógł być pewnym czy kapeliści dopiszą przy tej lub owej sposobności i czy nie narażą wydziału na zawód a przychylnego przedsiębiorcy na stratę. Nie liczyliśmy nigdy na taką karność wśród naszej kapeli, jaką odznaczają się kapele wojskowe, przypuszczaliśmy jednak, że istnieje w tem gronie przynajmniej pewna solidarność — przynajmniej z ambicyi i względu na własną korzyść wynikająca. Fakt nie pojawienia się kilku członków kapeli w ogrodzie krakowskim mimo poprzedniego zamówienia ze strony przedsiębiorcy stanowił dla Wydziału wskazówkę, że należy koniecznie zerwać z systemem patryjarchalnym dotychczas praktykowanym. Przy bliższem zbadaniu, rzecz okazała się jako wynik wichrzeń jednostki, zanim jednak stało się możliwem nadać sprawom inny obrót pojawił się drugi fakt braku karności, gdy kapeliści wskutek niesnasek i nieporozumień nie stawili się w gmachu „Sokoła“ mimo poprzedniego zamówienia ze strony Prezesa i narazili na przykry zawód Towarzystwo nam wielce przychylne.

Dwa te zdarzenia oburzyły wszystkich, ze smutnego doświadczenia wynikł dla Wydziału obowiązek energicznego wystąpienia. Ten obowiązek spełniliśmy, gdy mianowicie z nastaniem jesieni ustały zobowiązania wobec osób trzecich, gdy nadto pewne fatalne wystąpienie kapeli mogło było rzucić niekorzystne światło na akcyję Wydziału. Nie było innej rady... kapelę należało rozwiązać, aby po pewnym czasie zorganizować inną wśród warunków odmiennych a przedewszystkiem z wyłączeniem tych elementów, które stanowiły szkodliwy ferment i nie dawały rękojmi postępowania zgodnego, solidarnego i taktownego. Uchwała co do rozwiązania kapeli była

jednomyślną a zarządzenie to stanowiło niewątpliwie zadośćuczynienie dla wszystkich, którzy wskutek nieodpowiedniego jej postępowania ponieśli straty materyalne i moralne.

W miesiącu grudniu zamianował Wydział dyrygentem kapeli p. F r y d e r y k a S t i n g l a, profesora konserwatoryum krak. Nowy dyrygent ukonstytuował orkiestrę, uzupełniwszy ją przez dobranie sił miejscowych, które dotąd stały zdala od naszej kapeli. Mamy przekonanie, że nowa kapela nawiąże z lepszą tradycyją i że w każdym razie oszczędzi Wydziałowi przykrych doświadczeń z roku ubiegłego*).

Ze sprawozdań za lata poprzednie przekonywamy się, że nauka muzyki odbywała się dawniej tak, iż liczba uczniów dochodziła nawet do 130. W chwili objęcia zarządu zastaliśmy szkołę Towarzystwa w zaniku: nauka odbywała się w sposób niedostateczny w chwilach wolnych od wieczornych prób kapeli. Ale inaczej też być nie mogło, skoro i nauka i próby odbywały się w jednej, jedynej sali a w próbach brali udział kapeliści, będący równocześnie nauczycielami. O istnieniu nauki systematycznej wśród takich warunków mowy być nie mogło, a w związku z tem stał fakt, że przyrost nowych sił do kapeli a mianowicie sił z własnej szkoły był minimalny i nie stał w żadnym stosunku do wydatku, jaki Towarzystwo łożyło na nauczycieli. Uznaliśmy za niezbędne oddzielić szkołę od orkiestry, wystarać się o nauczycieli, którzy nie będąc zajętymi w kapeli, mogliby uczyć systematycznie. Usiłowaniom naszym dopomogło krakowskie Towarzystwo Muzyczne i Konserwatoryum, udzielając naszym uczniom pozwolenia na uczęszczanie na lekcyje do swego gmachu wśród warunków osobną umową objętych. Układ z Tow. Muz. i Konserw. zawarliśmy na razie próbę na przeciąg 6 miesięcy, nauka odbywa się w trzech oddziałach (waltornia, flet i klarnet). Jeżeli na popisie uczniów z końcem tego okresu nauki okażą się dodatnie wyniki, będzie wskazanem uzupełnienie tej szkoły przez utworzenie nowych oddziałów.

Utworzenie oddziału nauki gry na skrzypcach dla młodzieży rękodzielniczej jest niemożliwem z powodu, że młodzież co do wieku odpowiednia jest obowiązaną do tzw. nauki wieczornej; nauczanie na skrzypcach rękodzielników starszych (17—19 letnich) mało może mieć widoków powodzenia. To też chcąc pozyskać na przyszłość materyał dla naszej kapeli, postanowiliśmy wprowadzać naukę gry na skrzypcach do tych zakładów wychowawczych miejscowych, które opiekują się chłopcami, zanim oni rzemiosłu się poświęcą. W roku bieżącym mogliśmy naukę gry na skrzypcach wprowadzić tylko do jednego zakładu; w razie dodatniego wyniku tej próby będzie oczywiście wskazanem dalej działać w tym kierunku.

---

*) W skutek pozwolenia p. Protektora JWgo P. Prezydenta miasta przyjmować będzie zamówienia dla kapeli Wny Pan W. Eminowicz Naczelnik Straży poż. (ulica Kolejowa 19. Telefon 49).

Oto szereg usiłowań, aby utworzyć grono młodzieży muzykalnej, którąby obok zawodowego zajęcia uprawiając muzykę, znalazła na tej drodze przyjemny a pożyteczny uboczny zarobek, którąby wreszcie mogła w przyszłości odbywać służbę wojskową w kapelach pułkowych. Lżejszy ten rodzaj służby pełnią obecnie w pułkach galicyjskich prawie wyłącznie młodzieńcy innych narodowości tak, jak gdyby nasza młodzież była zupełnie pozbawioną zdolności do muzyki, a dzieje się to z jej oczywistą szkodą. Jesteśmy pewni, że wielu z naszych uczniów przepadnie dla nas i pozostanie może w armii, aby po odbyciu służby przez 12 lat nabyć prawo do dobrodziejstw zastrzeżonych dla podoficerów. Znaczniejsza ich liczba po odbyciu 3-letniej służby powróci do warstatu, a nabywszy w orkiestrze wojskowej rutyny, biegłości i wprawy, będzie w stanie uzupełniać cywilne kapele w mieście i kraju naszym — pod tym względem oczywiście zaniedbanym. Oto posiew dla przyszłości, który rzucać powinno Towarzystwo Przyjaciół muzyki krakowskiej. Wytwotworzenie miejscowych sił muzycznych jest najlepszą podwaliną kapeli cywilnej, przez rozpowszechnienie muzykalności, szerzy ono zamiłowanie do rzeczy przystojnej, daje sposobność do godziwego ubocznego zarobku, wyzyskiwanego u nas przez obce elementa. Nie zamierzamy uczniów „Harmonii“ kształcić na muzyków i solistów i prowadzić ich na wyżyny sztuki dostępne dla talentów, nie mamy zamiaru odwodzić ich od zajęć zawodowych, zamiarem naszym kształcić dobrych m u z y k a n t ó w, bo pod tym względem u nas prawie nic się nie dzieje. Sądzimy, że przeciętny mieszkaniec naszego miasta i kraju więcej znajdzie moralnej korzyści i przyjemności w słuchaniu dobrej orkiestry w czasie podniosłego obchodu religijnego lub narodowego, lub orkiestry grającej chociażby w ogrodzie publicznym lub tp., i że dla przeciętnego Krakowianina stanowi tańszą przyjemność ta właśnie muzyka, aniżeli koncerty dostępne dla szczupłej garstki osób zamożnych, na których za drogie pieniądze słucha się gry artystów światowej sławy.

W sprawozdaniu za rok 1895 zaznaczono, że długi Towarzystwa wynosiły po koniec grudnia kwotę 1.825 złr. 91 ct. Zanim obecny Wydział, wybrany w kwietniu objął urzędowanie, rosły długi, a wydatki pokrywał skarbnik z własnych funduszów. Sprawę długu wekslowego zastaliśmy również nieuregulowaną tak, że i z tego powodu było Towarzystwo narażone na niepotrzebne koszta. Niebawem okazało się nadto, że w ciągu istnienia stowarzyszenia zaciągano rozmaite długi wobec osób i instytucyj, o których nie było wzmianki w żadnem ze sprawozdań. Nie chcąc Towarzystwa narażać na koszta sądowe, ani zrażać doń cierpliwych wierzycieli, uznaliśmy za konieczne popłacić te długi, jakniemniej pozaciągane w pierwszych miesiącach br. Stąd pochodzi niezwykła zapewne pozycyja w rubryce rozchodów z kwotą ogólną 262 złr. 68 ct. z tytułu: *„upłaty dawnych długów“*, która usprawiedliwia poniekąd, że rok bieżący zamykamy jeszcze znacznym deficytem.

Sanacyję finansów było możliwe podjąć jedynie wśród znacznego ograniczenia wydatków: gdy zaś największym wydatkiem były płace nauczycieli i instruktorów, którzy systematycznej nauki nie udzielali, przeto oddzielając iluzoryjną szkołę od kapeli, uchyliliśmy od 1 lipca wypłaty honoraryjów za nauczanie. Zarządzenie to było zapewne przykrem dla osób niem dotkniętych, tylko tym sposobem jednak było możliwem zerwać z gospodarką finansową, która w ostatnim czasie polegała na czerpaniu z prywatnych funduszów członków Wydziału. Przedłużanie istnienia instytucyi w sposób dotąd praktykowany, zagrażało ruiną Towarzystwu i mogło narazić na wielkie straty tych, którzy się stali jego dobrodziejami.

Stan inwentarza w chwili gdy go objęliśmy, był poniekąd podobnym do stanu kasy. Z instrumentów smyczkowych, wyliczonych w 4-tem sprawozdaniu zastaliśmy pewną część zniszczoną; instrumenta blaszane wymagały znacznych napraw. Chcąc zapobiedz niszczeniu, sprawiliśmy nową szafę na instrumenta i nuty. Mimo, że wzgląd na stan finansów powstrzymywał od sprawunków, zakupiliśmy nowe waltornie dla uczniów, innym zapewniliśmy łatwe nabycie instrumentów do nauki.

W chwili zawiązywania stosunków z Tow. Muzycznem, otrzymaliśmy od tegoż w darze zbiór instrumentów dętych. Zbiór ten ma faktycznie jedynie historyczną wartość, a użyliśmy go do ozdobienia ścian niedawno odnowionej sali prób. W toku znajduje się sprawienie nowych trwałych żelaznych pulpitów do sali prób, do których trwałe i ozdobne podstawy wykonała z u p e ł n i e b e z i n t e r e s o w n i e znana z ofiarności na cele dobra publicznego fabryka pod firmą L. Zieleniewskiego w Krakowie. Inne części składowe pulpitów wykonano również bezinteresownie w fabryce Br. Muranyi i Sp. i w pracowniach pp. Wincentego Budzińskiego, Ludwika Górki, Zygmunta Mikołajskiego i Antoniego Pułczyńskiego, za co wszystkim w tem miejscu podziękowanie składamy.*)

Oto wierne przedstawienie stanu spraw Towarzystwa. Dla jego dobra zdziałaliśmy w krótkim okresie czasu wszystko, co wśród trudnych warunków zdziałać było możliwem. Mimo dotkliwych doświadczeń, ufni w powszechną życzliwość dla celów Towarzystwa, pragniemy gorąco, aby po burzach tegorocznych nastały dla Towarzystwa dni pogody i powodzenia i aby kapela „Harmonii“ wśród ciągłego rozwoju przekazała godnie przyszłym pokoleniom brzmienie melodyj narodowych i P i e ś n i l e g i o n ó w.

---

*) Zarząd Towarzystwa przyjmuje z wdzięcznością używane instrumenta, zwłaszcza skrzypce, altówki, wiolonczele i t. p., których znaczny zasób potrzebny dla szkoły przez Tow. utrzymywanej.

WYKAZ

darów i naddatków na cele Stowarzyszenia w ciągu roku 1896.

Świetna Rada miasta Krakowa	100	złr.	— ct.
Świetna Kasa Oszczędności miasta Krakowa . .	100	„	— „
W. P. Erazm Jerzmanowski	100	„	— „
J. W. Prezydent miasta Krakowa. Józef Friedlein	15	„	— „
J. W. Hr. Antoni Wodzicki	15	„	— „
Szanowny komitet pogrzebu ś. p. Józefa Rogosza .	18	„	20 „
W. P. Dr. Stanisław Biesiadecki	10	„	— „
W. Ks. kan. Centt	6	„	— „
„ „ Józef Jawornicki	10	„	— „
„ „ Walenty Łysakowski	10	„	— „
J. W. P. prof. Dr. Leon Cyfrowicz	5	„	40 „
W. P. Władysław Struszkiewicz	5	„	— „
„ „ Adolf Grzymek	5	„	— „
„ „ Ludwik Zdanowicz	8	„	80 „
„ „ Ksawery Konopka	5	„	— „
W. Ks. Tomasz Bukowski	5	„	— „
J. W. prof. Dr. Andrzej Walentowicz	5	„	— „
W. P. prof. Wł. Żuławska	5	„	— „
„ „ Filip Eile	5	„	— „
„ „ Izak Gleitzmann	6	„	— „
„ „ Mojżesz Landesdorfer	5	„	— „

Nadto złożyli: WW. PP. St. Atteslånder 75 ct., St. Czaplicki 60 ct., Wł. Fischer 2 złr. 40 ct., Br. Gabryelska 1 złr., Eug. Heller 1 złr. 30 ct., Józef Iwanicki 80 ct., Stan. Kwiatkowski 1 złr. Edw. Kozik 1 złr. 80 ct. Kazim. Niesiołowski 1 złr., Rud. Peterseim 1 złr. 20 ct., Aug. Porębski 1 złr. 20 ct., P. Porzycki 30 ct. J. Ripperowa 80 ct., W. Ripper 80 ct., A Raczyński 1 złr. 20 ct· J. Schneider 1 złr. 80 ct., H. Soczek 70 ct., St. Stachowski 1 złr., H. Schwarz 1 złr., Miecz. Sędzimir 1 złr. 20 ct., Bezé 1 złr.. Bocheński, Radca Dworu 80 ct., J. Henoch 20 ct., J. Z. 80 ct., A. Woyciechowski 80 ct., Jul. Płatuski 80 ct., Miecz. Mąkoszewski 1 złr. 80 ct.. Wł. Dąbski 1 złr., K. br. Lipowski 1 złr., za pośrednictwem p. Dutkiewicza 85 ct., Jan Giedzioch 30 ct., W. Witkowski 1 złr., A. Reiss 50 ct. Za pośrednictwem p. Stef. Lipowskiego 4 złr. 10 ct., Prof. Piekosiński 80 ct.

I. Inwentarz Towarzystwa.

Stan w dniu 31-szym Grudnia 1896 r.

a) Instrumenta:

Skrzypce ze smyczkami	6
Altówka ze smyczkiem	1
Wiolonczela	1
Kontrabasy	2
Klarnety (z etuis)	10
Flety „	3
Fleciki (Piccolo)	2
Trąby (Trompete)	7
„ (Flügelhorn)	5
„ (Bassflügelh.)	2
„ (Euphonium)	2
„ (Helicon)	3
„ (Bombardon)	1
Waltornie	6
Puzony	3
Bębny wielkie	2
„ małe	2
Tacki (Cinellen) par	2
Trójkąty	2
Tamborino	1
Lira	1
Dzwonki	1
Batuta inkrustowana	1
Starożytne instrumenta blaszane, (dar Towarz. muzyczn.) służą do ozdoby sali prób	10

b) Mundury.

Mundury sukienne (kompletne)	33
„ letnie (bluzy)	36
„ „ (spodnie)	15
Czapki zimowe	35
„ letnie	35
Podkłady do trąb	3
Płaszcze	2
Pas ze srebrną taśmą	1
Pasy do trąb	4
Epolety dla kapelmistrza par	2

c) Sprzęty i przyrządy.

Pulty drewniane	31
Latarnie do pochodów	25
Lampiony naftowe	10
Wózki na instrumenta	2
Podstawy do instrumentów	5
Podstawa pod bęben (żelazna)	1
„ „ latarnie	1
Szafy na nuty i instrumenta	3
Stoły	2
Tablica	1
Umywalnia	1
Stołki	19
Ławki	3
Drabina	1
Lampa błyskawiczna	1
„ słołowa	1
Lampy ścienne	4
Zegar	1
Obrazów	7
Futerał na kontrabas	1
Torby na nuty	2
Zasuwa żelazna do drzwi	1
Piec żelazny	1
Paki na mundury	2
Wieszadła	2
Herby Polski i Litwy	2
Dzbanek	1
Zbiornik na wodę	1
Kłodki	4
Różne przybory używane na festynach razem sztuk	10

d) Nuty.

Uwertur potpourri i t. p. na orkiestrę dętą i smyczkową	54
Tańców, marszów i t. p.	208
Szkoły na flet 4 waltornię 1	5
Książeczek z marszami	55

Przedmioty powyższe przedstawiają wartość:

a) według oceny WP. Gustawa Haüslera	1097	złr.	50 ct
b) „ „ „ Ludwika Sechtlinga	387	„	70 „
c) „ „ „ zast. gospodarza	112	„	30 „
d) „ „ „ „ kapelmistrza	60	„	— „
Razem	1657	złr.	50 ct.

II. Sprawozdanie kasowe.

A. Przychód:

		Złr.	ct.
	Remanent z r. 1895	—	—
I.	**Pożyczki**	130	—
II.	**Dary i naddatki członków**	325	05
III.	**Najem kapeli**	1.010	45
IV.	**Wkładki członków**	1.156	50
V.	**Dochody nadzwyczajne**	1.035	56
	Remanent kasowy d. 31/12 1896	228	24
	Razem	3.885	80

B. Rozchód.

		Złr.	ct.
I.	**Administracya:** Druki, księgi, ogłoszenia, portorya pocztowe, opał, światło, obsługa i t. d.	661	40
II.	**Upłata pożyczek**	330	—
III.	**Procenta od pożyczek**	84	58
IV.	**Upłaty dawnych długów**	262	68
V.	**Instrumenta nowe**	109	90
VI.	**Naprawy instrumentów**	68	76
VII.	**Nuty nowe i przepisywanie**	44	43
VIII.	**Mundury**	53	—
IX.	**Naprawy mundurów**	26	40
X.	**Płace i honorarya kapelm., kapelistów i nauczycieli**	1.216	70
XI.	**Procenta kursorom za zbieranie wkładek**	90	28
VII.	**Zaliczki na płace**	90	—
XIII.	**Wynagrodzenie za grę kapelistom** (kapelm. i kapelist.)	872	69
XIV.	**Sprzęty i ich naprawy**	19	—
	Razem	3.929	82

III. Zestawienie.

	Złr.	ct.
Dochody	3.885	80
Wydatki	3.929	82
Niedobór w roku 1896	44	02

IV. Majątek Towarzystwa.

	Złr.	ct.
Gotówką w kasie dnia 31 grudnia 1896 r. .	228	24
Oblig Sokoła	10	—
Wartość inwentarza ruchomego	1.657	50
Razem . .	1.895	74

V. Długi Towarzystwa.

	Złr.	ct.
Dług zaciągnięty w roku 1894 na weksel w Kasie Oszczędności m. Krakowa w kwocie 1 500 złr. nie spłacony dotąd w kwocie , ... , . . .	1.100	—
Skarbnikowi z dniem 31 grudnia 1896	851	41
Razem . .	1.951	41

Józef Jawornicki
Skarbnik.

Powyższe zestawienie rachunkowe sprawdziliśmy na podstawie księgi kasowej i allegatów.

Kraków, dnia 2-go stycznia 1897 r.

Komisya skontrująca:

Artur Stein m. p. *Władysław Bełdowski* m. p.

Prezes:
Dr. H. Jordan.

Sekretarz
Józef Grollé.

Gospodarz (zast.)
Maryan Wiewiorowski.

Protektorowie:

1. **Ks. Jan Kniaź z Kozielska Puzyna**, książe biskup krakowski, dr. pr. Członek Izby Panów i Sejmu krajowego i t. d.
2. **Kazimierz Laskowski**, Delegat c. k. Namiestnictwa, Radca Dworu i c. k. Podkomorzy.
3. **Józef Friedlein**, Prezydent król. stoł. miasta Krakowa.

Prezes: **Henryk Jordan,** Dr. wszech nauk lek., c. k. profesor Uniwersyt., Członek honorowy Tow. Przyjaciół muzyki krakowskiej „Harmonia", Poseł do Sejmu krajowego i t. d.
Wiceprezes i skarbnik: Józef Jawornicki, Radny miasta Krakowa,
Sekretarz: Józef Grollé, urzędnik banku krajowego,
Dyrektor artystyczny: Dr. Franciszek Bylicki, prof. gimnaz.
Kontrolor: Dr. Roman Ławrowski, adwokat krajowy,
Gospodarz (zast.): Maryan Wiewiorowski, urzędnik Towarzystwa Wzajemnych Ubezpieczeń.

CZŁONKOWIE WYDZIAŁU.

Hugo Flechner.
Ferdynand Grigar.
Eugeniusz Heller.
Zygmunt Kowalski.
Franciszek Kroebl.
Edward br. Lipowski.
Tadeusz Lazarewicz.
Jacek Ludwiński.

Antoni Markiewicz.
Michał Rola Różycki.
Dr. Ignacy Schaitter.
Bronisław Ślaski.
Dr. Wawrzyniec Styczeń.
Karol Szurek.
Stanisław Wójcikiewicz.

Z Wydziału wystąpili:

Dr. Stanisław Biesiadecki.
Józef Sleczkowski.
Adolf Steibelt.

Dyrygent kapeli:

Fryderyk Stingl, prof. konserwatoryum.

CZŁONKOWIE ZWYCZAJNI.

Abłamowicz Stanisław dr.
Adamski Wacław
Adamski Wojciech
Ader Leon, dr.
Ajdukiewicz Bronisław
Akerman Adam, dr.
Aleksandrowicz Włodzim.
Ambrożek Stanisław
Anczyc Wacław
Andraszek Stanisław
Angelus Kamil
Antoniewicz Bol. Woysym
Antoniewicz Tadeusz
Armatowicz Bolesław
Armatowicz Feliks
Armółowicz Jan
Armółowicz Stanisł. (syn)
Atteslánder Stanisław
Atteslánder Zygmunt
Babiarz Michał
Babirecki Jan
Babka Albin, dr.
Bahlsen Ernest
Bajer Jan
Balicer Józef
Bałaban Jakób
Bałucki Michał
Bałuk Leon
Banach Adam, dr.
Banaś Stanisław
Bandet Joachim
Bandrowski Franciszek
Barabasz Wiktor
Baranowski Lucyan
Baranowski Teodor
Barański Leon, dr.
Barberowski Jakób
Bartel Stanisław
Bartelmus Ludwik
Bartik Franciszek
Bartik Tomasz
Bartmański Kazimierz
Bartmański Władysław, dr.
Bartoszewicz Kazimierz
Bartynowski Franciszek
Baruch Gustaw
Baruch Julian, dr.
Bauman Bolesław
Bazar krajowy
Bazes Gustaw
Bazes Jeruchom
Bedernik Wacław
Będzikiewicz Stanisław
Bełcikowski Stanisław
Bełdowski Władysław
Bem Laura
Bem Seweryn
Benroth Marceli
Bereźnicki Julian
Beringer Wandalin
Better Jakób
Biasion Alfred
Bialik Józef
Biborski Aleksander
Bielak Józef
Bielecki Stanisław
Bielikowicz Michał
Bier Izak
Biernat Franciszek
Biesiadecki Stanisław, dr.
Bijałd Jan
Bilewski Władysław
Birnbaum Juda
Bischoff Otto
Birtus Stanisław
Bizańska Marya
Bizub Józef
Blatteis Zygmunt, dr.
Błażowski Juliusz
Błoński Bronisław
Błotnicki Pasek Maryan
Bober Jakób
Bobilewicz Adam, dr.
Bochenek Witold, dr.
Bocheński Antoni
Bocheński Teofil
Bocheński
Bochnak Tadeusz
Bociański Jan
Boczkowski Jan
Boczkowski Telesfor
Bogusz Konstanty
Bojarski Piotr
Bojarski Kazimierz
Bojarski Władysław
Borkowski August
Borkowski Włodzimierz
Boroński Lesław
Borzęcki Eugeniusz dr.
Bossowski Henryk
Bożewski Antoni
Boznański Adam
Brandys Antoni
Brason-Summer Adolf
Braun Stanisław, dr,
Bromowicz Józef
Bromowicz Władysław
Broniewski Henryk
Broniowski Teofil
Broszkiewicz Józef
Brummer Herman, dr.
Brummer Jakób
Bruner Ernest
Bruśnicki Władysław
Brzostowski Mich.
Buczkowski Adolf
Buczek Teodor
Budziński Wincenty
Bujański Wawrzyniec
Bujas Tomasz
Bujwid Odo, dr.
Bukowski Władysław
Ks. Bukowski Tomasz
Bunsz Alojzy
Burzyński Wincenty
Buszek Jan, dr.
Butrymowicz Tadeusz
Bylicki Franciszek, dr.
Cengler Aleksander
Centt ks. Wawrzyniec
Cercha Maksymilian dr.
Chachlowski Jan
Charzewski August
Chęciński Tomasz
Chlebowski Grzegórz
Chlipalski Jan
Chmielarczyk Edward
Chmurski Anastazy
Chmurski Roman
Chmurski Serafin dr.
Christ Gustaw
Chodziński Kazimierz
Cholewa Wojciech
Cholewiak Kazimierz
Chomiak Ludwik
Chorchowska Walerya
Chrapczyński Jan
Chrząszczyński Wład. dr.
Chronowski Eustachy
Ciechanowski Wacław
Ciechanowski Kazimierz
Ciompa Paweł
Ciszewski Włedzimierz
Cwiklicer Ignacy
Cybulski Napoleon dr.
Cyfrowicz August, dr.
Cyfrowicz Leon dr.
Cyfrowicz Lola
Cyfrowicz Kazimierz
Cyharowski, Władysław
Cyrankiewicz Stanisław
Czajkowski Michał
Czapkiewicz Adam
Czaplicki Karol
Czaplicki Stefan
Czapliński Kazimierz
Czaputowicz Aleksander
Czarnek Władysław
Czarnowski Zygmunt
Czencz Maryan Tadeusz
Czerski Karol

Czesnak Feliks, dr.
Czerny Henryk
Czoponowski Izydor
Czubek Jan
Czynciel Józef
Czyszczan Kazimierz, dr.
Dadlez Wilhelm. dr.
Danek Franciszek
Danek Henryk
Daszyński Ignacy
Dawidowski Aleksander
Dargunowa Celina
Dąbrowski Mieczysław
Dąbrowski Piotr
Dąbski Władysław
Dec Walenty
Dębski Adam
Deiches Emanuel
Dębowski Emil
Demetrykiewicz Miecz.
Deptuch Jan
Devausé de Leander
Dewechy Konrad
Dębicki Ludwik hr.
Ditersdorf Leon
Dittmar Rudolf
Długoszewski Stanisław
Dobija Antoni, dr.
Dobrzański Feliks
Dobrzyńska Ewelina
Dołkowski Zygmunt
Domaniewski Bolesław
Drapella Maryan
Drak Juliusz
Drobner Roman
Drohojowski ks. Julian
Drukarnia Związkowa
Drozdowski Jan
Drozdowski Stanisław
Dutkiewicz Marceli
Duwal Władysław
Dziewiński Stefan, dr.
Dziurzyński ks. Marceli
Eber Herman
Ehrenberg Kazimierz
Ehrenberg Zygmunt
Eichhorn Ferdynand dr.
Eichhorn Salomon
Eichner Bernard
Eile Filip
Eminowicz Stanisław
Elterlein Zdzisław
Eminowicz Wincenty
Eminowicz Wincenty dr.
Engelmann Karol
Epstein Juliusz
Epstein Leopold
Estreicher-Rozbierski Karol
Erker Jan
Falter Henryk
Fałat Juliusz
Fałdziński Tomasz
Federgrün Ozyjasz
Federowicz ks. Ambroży
Federowicz Jan
Felsztyński Romuald
Fenz Wilhelm
Figwer Józef
Figwer Konrad
Filasiewicz Aleksander
Filimowski Antoni dr.
Filimowski Leon dr.
Filipkiewicz Jan
Filipkiewicz Ludwik
Filipkiewicz Stefan, dr.
Filipkiewicz Zygmunt
Filochowski Hipolit
Firganek Karol
Fischer Jan
Fischer Józef
Fischer Władysław
Flasza Adam
Flechner Hugo
Flis ks. Teofil
Floch Jan Bogufał
Frass Antoni
Freege Anna
Freege Ludwik
Friedrich Jakób
Frimel Józef
Frist Henryk
Fritsch Herman
Frommer Leon
Froncz Anastazy
Fröhlich Stefan
Fuchs Edward
Fuglewicz Henryk
Gabryelska Bronisława
Gadomski Walery
Gadowski Władysław
Gajewski Edmund
Gadulski Ludwik
Gajewski Jozef
Galatsch Karol
Gallowa Walerya
Gałdeńska Marya
Gałek Leon
Gawroński Bolesław
Gąsiorski Władysław
Gaessler Jakób
Gędłek Aleksander
Gędzierski Stanisław
Gędzierski Zygmunt
Gettlich Antoni
Giedziów Jan,
Gleitzmann Izaak
Gliniecki Bolesław
Glixeli, (spadkob.)
Gładysiewicz Klemens
Głowacki Wacław
Godzik Jan
Goetze August
Gołkowska Aleksyja
Gołomb Michał
Gorczyński Stanisław
Górecki Józef
Górka Ludwik
Górnisiewicz Antoni
Górnisiewicz Antoni, dr.
Górski Franciszek
Górski Franciszek, dr.
Gottlieb Karol
Gottwald Władysław
Grabowski Leon
Grabowski Tomasz
Grabowski Władysław
Graca Adolf
Graczyński Adolf
Graenzer Aleksander
Gramatyka Tomasz
Gretschel Henryk dr.
Greyber Aleksander
Grigar Ferdynand
Grigar Helena
Grodyński Władysław
Grodzicki Stanisław
Groele Adam
Grolle Adolf
Grolle Józef
Gromczakiewicz Laurenty
Gross Antoni
Grosse Witold
Grottger Jarosław
Grünberg Jakób
Grünwald Koppel
Grzybczyk Agnieszka
Gumplowicz Marek
Guńkiewicz Bronisław, dr.
Gustawicz Bronisław, dr.
Gutowski Michał
Gutowski Roman
Gurgul Stanisław
Guzek Zygmunt
Guzikowski Floryan
Gwiazdomorska Eufemia
Gwiazdomorski Jan dr.
Haas Kazimierz
Hajdukiewicz Jan dr.
Haller Józef
Halski Walenty
Hałaciński Eustachy
Hałatkiewicz Władysław
Hanicki Konstanty
Harajewicz Jan dr.
Hau Leon
Haüsler Gustaw
Hechter Henryk
Hegenberger Jacek
Heller Eugeniusz
Heski Karol

Hendel Zygmunt
Henoch Józef, dr.
Heurteux Wiktorya
Hickiewicz Stanisław
Hildowa
Hinzinger Karol
Hirschfeld S.
Hochstim Jakób
Hochstim L.
Hoffmann Antonina
Hoffman Ferdynand
Hollik Anastazy
Holzer Zygmunt
Homolacz Edward
Hordyński Włodzimierz
Horowitz Leon, dr.
Hrabowski Alojzy
Hrebenda Władysław
Hubaczek Eugeniusz dr.
Hubl Ludwik
Ichheiser Michał, dr.
Iglicki Stefan
Illg Jan
Iwanicki Józef
Jabłoński Stanisław
Jabłoński Tomasz
Jabłrzykowski Zygmunt
Jachimski Antoni
Jackowski Józef
Jahnówna Teodozyja
Jahoda Robert
Jahr Karol
Jakliński Aleksander
Jakubiec Paweł
Jakubowski Jan, dr.
Jakubowski Maciej Leon, dr.
Jakubowski Walenty
Jamroż Piotr
Janczewski Edward, dr.
Janiczek Leon
Janikowski Wojciech
Jankowska Olimpia
Jankowski Stanisław, dr.
Janów Adam
Janów Zygmunt
Januszewski Piotr
Jarocki Jan
Jarosiewicz Antoni
Jasiński Józef
Jastrzębski Jan, dr.
Jawornicki Józef
Jaworski Ignacy
Jaworski Józef
Jaworowski Marceli
Jaugustyn Franciszek
Jelonek Modest
Jerzmanowski Erazm
John Hugo
Jordan Henryk, dr. czł. hon.
J... Z...
Jurkowski Jan
Judkiewicz Jakób
Jugendfein Adolf
Kaczmarczyk ks. Józef
Kaczmarski Władysław
Kaden Ludwik
Kądzioła ks. Melchior
Kahl Wilhelm
Kalinowski Władysław
Kamieński Czesław
Kamocki Kazimierz
Kannenberg Józef
Kannenberg Stanisław
Kaniewski Juliusz
Karaś Aleksander
Karliński Franciszek
Karliński Stanisław
Karnasiewicz Tomasz
Karpiński Franciszek
Kaspar Józef
Kasparek Feliks, dr.
Kasparek Franciszek, dr.
Kastory Władysław, dr.
Kaufmann Bernard
Kaufmann Daniel, dr.
Kaufmann Józef, dr.
Kauzal Jan
Kawczyński Maksymilian dr
Kaźmierski Piotr
Kerner Józef
Kiełpiński Bronisław
Kien Peregryn.
Kieszkowski Czesław
Kieszkowski Henryk
Kieszkowski Jerzy, dr.
Kirchmajer Kazimierz, dr.
Kirchmajer Stefan
Kleinmann Józef
Klemensiewicz Tytus
Klimek Edmund
Klimonda Tomasz
Kluczycki Ferdynand
Kluczycki Jan
Kluger Bolesław
Kluska Julian
Kluszewski Józef
Kłobukowski Tadeusz
Kłosiński Władysław
Kłosowski Aleksander
Kłossowski Henryk
Knapiński Ludwik
Knapiński, ks. dr.
Knaus Karol
Knihynicki Franciszek
Knoll Józef
Kniez Roland
Knowiakowski Jan
Kobak Klemens
Kochanowski Felicyan
Kohlmann Tomasz
Kohn Maksymilian dr.
Koloszwary Wiktor
Kolpij Piotr
Kołodziejczyk Władysław
Kołodziejowski Józef
Kołomaźnik Marya
Komar Oktawian
Kondolewicz Wincenty
Konopiński Michał
Konopka Ksawery
Kopczyński Władysław
Kopff Józef, dr.
Korczyński Edward, dr.
Korczyński Mieczysław
Kornblum Bernard
Kornecki Wincenty
Korytowski Zygmunt
Korzeniowski Zygmunt
Kosiba Ferdynand
Kosiński Teodor
Kosobucki Kazimierz
Kosobucki Piotr
Kośmiński Franciszek, dr.
Kostecki Władysław
Kosterkiewicz Maryan
Kosydarski Władysław
Kotarbiński Józef
Kowalczyk Józef
Kowalska Helena
Kowalski Zygmunt
Kowański Juljusz
Kowalczyk Piotr
Kowarzyk Maksymilian
Koy Michał, dr.
Koziański Antoni
Kozik Edward
Kozłowski Józef
Kozubowski Wincenty
Kraińska Wiktorya
Krakauer Helena
Kranikowski Józef
Krause Bronisław
Krasucki Antoni
Krauss Zygmnnt
Krengel Eisik
Kretschmer Adela
Kroebl Franciszek
Krokiewicz Stanisław
Kroo i Blankstein
Królikowski Antoni
Krudowski Józef
Krupicki Stanisław
Krupiński Karol
Krupiński Stanisław
Krycler Bernard
Krywult Waleryjan
Krzanowski Walery
Krzeczowski Rudolf
Krzyształowicz Franc., dr.
Krzyżanowski Kazimierz

WALNE ZGROMADZENIE

CZŁONKÓW

Towarzystwa Przyjaciół muzyki krakowskiej

„HARMONIA“

odbędzie się w Niedzielę dnia 10-go stycznia

o godzinie w pół do piątej pop.

W SALI RADY MIASTA.

Porządek dzienny:

1) Odczytanie protokółu ostatniego Walnego Zgromadzenia.
2) Odczytanie Sprawozdania za rok 1896.
3) Wybór Wydziału na rok 1897 (30 członków.)
4) Wybór komisyi kontrolującej.
5) Odczytanie projektu zmian statutu.
6) Wnioski i interpelacje członków.

Z Wydziału Tow. Przyj. muzyki krak.

„Harmonia“.

Sekretarz — *Prezes*

Józef Grollé. — *Dr H. Jordan.*